

9A:6

En ny ägare till en fastighet har ansetts skyldig att betala en va-avgift som förfallit till betalning efter hans tillträde, oaktat avgiftsskyldighet hade uppkommit under föregående ägares tid.

Genom köpeavtal den 26 maj 1977 förvärvade N.B. äganderätten till en fastighet i Göteborgs kommun. Enligt avtalet tillträdde fastigheten av N.B. samma dag. Fastigheten är belägen inom verksamhetsområdet för Göteborgs kommuns allmänna va-anläggning.

I faktura den 28 oktober 1977 påförde kommunen N.B. en till fastigheten hänförlig anläggningsavgift på sammanlagt 18 403 kr. I fakturan angavs som betalningsvillkor "30 dagar netto" och att "efter förfallodagen" dröjsmålsränta skulle utgå enlig räntelagen.

Kommunen yrkade vid Va-nämnden förpliktande för N.B. att till kommunen utge 18 403 kr jämte ränta.

N.B. bestred kommunens yrkande under påstående att avgiften till förföll till betalning före tillträdesdagen.

Kommunen anförde: Den 9 maj 1977 upprättades förbindelsepunkt för fastigheten beträffande renvatten, spillvatten och dagvatten. En kort tid därefter kopplades fastighetens va-installation till den allmänna va-anläggningen. Avgiftsskyldighet uppkom senast vid tiden för inkopplingen och således innan fastigheten överläts till N.B. den 26 maj 1977.

Den 27 maj 1977 utfärdade kommunen en faktura i vilken anläggningsavgiften angavs. Eftersom kommunen då inte kände till att fastigheten överläts ställdes fakturan på B.S. som var den tidigare ägaren till fastigheten. Sedan försäljningen av fastigheten blivit känd för kommunen utfärdade kommunen en ny faktura den 28 oktober 1977. I denna faktura angavs att avgiften förföll till betalning 30 dagar efter fakturans datum.

N.B:s inställning i målet är att dagen för avgiftsskyldighetens inträde tillika är att anse som förfallodag. Kommunen gör emellertid gällande att tid för avgiftsskyldighetens inträde och förfallotid enligt va-lagen är skilda begrepp med olika rättsverkningar.

N.B. anförde: Avgiftsskyldighet inträdde innan fastigheten överläts till N.B. den 26 maj 1977. Detta överensstämmer med 9 § andra stycket va-lagen samt med de förhållandena att förbindelsepunkter för renvatten, spillvatten och dagvatten upprättades den 9 maj 1977 och att anslutning till den allmänna anläggningen ägde rum innan N.B. förvärvade fastigheten. Förfallodag är i förevarande fall liktydigt med avgiftsskyldighetens inträde. Tidpunkten för hu-

vudmannens faktura saknar betydelse. Fakturan innefattar endast krav på en avgift som förfallit till betalning.

Va-nämnden yttrade:

Enligt 11 § lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar svarar ny ägare av fastighet inte gentemot huvudmannen för avgifter som förfallit till betalning före tillträdesdagen. Härav följer att ny ägare svarar gentemot huvudmannen för avgifter som förfaller till betalning fr.o.m. tillträdesdagen.

Enligt 27 § tredje stycket skall avgift betalas vid anfordran och dröjsmålsränta utgå på obetalt belopp från dagen för anfordran. Detta innebär att avgiften förfaller till betalning denna dag, även om normalt ges visst anstånd med betalningsuppfyllelsen. Den omständigheten att avgiftsskyldighet enligt 9 § andra stycket va-lagen – och alltså rätt för huvudman att kräva betalning – inträtt tidigare saknar betydelse i nu förevarande hänseende.

På grund av det ovan anförda och då N.B. tillträtt fastigheten vid den tid då anläggningsavgiften förföll till betalning finner Va-nämnden att N.B. ej kan undgå betalningsskyldighet.

Va-nämnden förpliktade N.B. att betala avgiften jämte ränta.

Beslut: 1979-11-12, BVA 77

Mål nr: VA 244/78

N.B. väddade och yrkade att Vattenöverdomstolen skulle ogilla kommunens talan.

Kommunen bestred ändring.

Vattenöverdomstolen yttrade:

Parterna har i Vattenöverdomstolen utfört sin talan i huvudsaklig överensstämmelse med vad som antecknats i överklagade beslutet.

Då såsom Va-nämnden funnit avgiften enligt 27 § 3 st va-lagen förföll till betalning först sedan N.B. tillträtt fastigheten kan han ej undgå betalningsskyldighet.

På grund av det anförda skall Va-nämndens avgörande fastställas.

Vattenöverdomstolen fastställde Va-nämndens avgörande.

Dom: 1980-05-22, DT 31

Mål nr: T 74/79

N.B. sökte revision och yrkade att Högsta domstolen skulle ogilla kommunens talan. – Kommunen bestred ändring.

Högsta domstolen yttrade:

Jämlikt 9 § andra stycket lagen om allmänna vatten- och avloppsanläggningar (va-lagen) har avgiftsskyldighet för ägaren av den av N.B. den 26 maj 1977 förvärvade och tillträdde fastigheten inträtt före nämnda dag. Emellertid följer av 11 § samma lag att ny ägare av fastighet gentemot huvudmannen svarar för avgift som förfaller till betalning från och med tillträdesdagen. Detta gäller såväl engångsavgift som periodisk avgift (jfr prop. 1970:118 s 190 och 203).

Enligt 27 § tredje stycket va-lagen skall avgift betalas vid anfordran. Kommunen krävde första gången betalning genom faktura den 27 maj 1977. Denna faktura var visserligen utställd på den förre ägaren men utfärdad vid en tidpunkt, då N.B. redan hade tillträtt fastigheten. Då avgiften således förföll till betalning först efter N.B:s tillträde av fastigheten, är han gentemot kommunen betalningsskyldig för avgiften.

Högsta domstolen fastställde Vattenöverdomstolens dom.

Dom: 1982-11-17, DT 33

Mål nr: T 244/80